

V Českých Budějovicích 12. 9. 2025

Milí přátelé,

prožíváme měsíc září, kdy příroda pomalu mění svůj šat a připomíná nám, že každé období života má svou krásu, hloubku i smysl. Příjemné pro nás jsou zářijové převážně teplé dny, kdy nám sluneční paprsky mohou být stálou připomínkou toho, že i když léto končí, Boží láska zůstává stále živá a přítomná v našich srdcích. Ale ještě bych se za létem ráda ohlédla. Byla jsem v srpnu u kamarádky, která má malého dvouletého kloučka. Chodili jsme na místní pískoviště a dokážete si to představit - vařil nám oběd a my jsme „jedly“ a moc jsme si „pochutnaly“. Jenže pak chtěl jíst i on, dával si to do pusinky a maminka mu nato říká: „To nedávej do pusinky, to je jenom jako.“ Ano, my jsme dělali, jakože jíme. Ale pro malé dítě nic není „jako“, vše dělá opravdu a se zaujetím.

Nedalo mi to, abych se nad tím víc nezamýšlela, co ve svém životě dělám jen jako? Potkáme se s někým, pozdravíme se, zeptáme se, jak se má... A opravdu mě to zajímá, nebo se ptám jen proto, že se to tak dělá? Kolik věcí dělám jen proto, že je to tak zvykem – v rodině, v práci, v osobním životě, v modlitbě... Nebo pro to, abych se ukázala v lepším světle... A to spatřuji pod tím slovíčkem „jako“. *Nepřijde vám to někdy také tak?* Tak jsem si řekla, že si musím dát pozor na to, co dělám „jen jako“, s kým se setkávám a mluvím jen „jako“; každý si můžeme dosadit své. *Vy, kteří jste už mnoho prožili a nasbírali plno dobrých i špatných zkušeností, myslíte si, že je to záležitost posledních let, anebo to tu nebezpečí bylo vždy?* Dalo by se říct, že k tomu napomáhají všudypřítomné reklamy a hlavně slevy. Při nákupu na internetu: „Zvolte si odběr našich novin a dostanete slevu 100 Kč na první nákup“, ale když pak chcete zadat kód, zjistíte, že musíte mít nákup nad 1500 Kč, abyste získali stokorunovou slevu a s tou dopravou zdarma je to podobně... Prostě jako...

Ale dobře víme, že jen jako se žít nedá... Někdy to možná může být útek od reality po nějaké bolestné události, utrpení... My křesťané jsme však povoláni, abychom nežili život „jen jako“, ale v pravdě a v lásce, které nám může dát jedině Ježíš. On je ta cesta a pravda a tu je odpověď na to, jak z toho ven. Když budeme následovat Ježíše. Pak můžeme být též pomocí pro ty, pro

kteří je život příliš těžký. *Na koho si vzpomenete, že byl či je pro vás velkým učitelem v následování Ježíše?*

Jak víte, 7. září přibyli dva svatí. A tito dva mladí svatořečení – Pier Giorgio Frassati a Carlo Acutis jsou krásným příkladem, jak nežít „jen jako“ a nepromarnit svůj život, což se u nich projevovalo láskou k Bohu a ke svým bratrům. Pier Giorgio i Carlo pěstovali tuto lásku prostými prostředky, dostupnými pro všechny: každodenní mší svatou, modlitbou, zejména eucharistickou adorací. Možná budete znát slova, která papež Lev XIV. použil ve svém kázání při svatořečení: „Carlo říkával: „Na slunci se člověk opálí. Před eucharistií se člověk stává svatým!“ a dále: „Smutek je pohled upřený na sebe sama, štěstí je pohled upřený na Boha. Obrácení není nic jiného než přesun pohledu zespodu nahoru, stačí jednoduchý pohyb očí.“ Další podstatnou věcí pro ně byla častá zpověď. Carlo napsal: „Jediná věc, které se musíme opravdu bát, je hřích“; a divil se, proč „se lidé tak starají o krásu svého těla a nestarají se o krásu své duše“. A konečně oba měli velkou úctu ke svatým a k Panně Marii a velkoryse se věnovali charitativní činnosti. Pier Giorgio říkal: „Kolem chudých a nemocných vidím světlo, které my nemáme“.

Milí přátelé, možná si říkáte: „Co nám starým lidem, mohou tito svatí říct?“ Oba byli mladí, ale jejich životy ukazují, že svatost je možná v každém věku. Pro mnohé starší lidi to může být výzva k tomu, že nikdy není pozdě začít znovu, prohloubit vztah s Bohem či se stát svědkem víry pro mladší generace.

Carlo miloval technologie a používal je k šíření víry – vytvořil web o eucharistických zázracích. Víím, že jsou mezi vámi i takoví, kteří digitální nástroje využíváte k evangelizaci. A pro jiné z vás zase může být sv. Carlo povzbuzením nevzdávat se v učení s používáním chytrého mobilu, internetu, emailu či po novu umělé inteligence... Sv. Pier byl velmi společenský, miloval sport a přátele – jeho příklad vás může zase povzbudit k tomu, abyste zůstávali aktivní ve společenství, i kdyby už jen zájmem o dění nebo modlitbou, a budovali vztahy napříč generacemi.

Oba svatí žili s jasným cílem: být blízko Bohu a pomáhat druhým. Věřte, že i vám, kteří možná hledáte nový smysl po odchodu do důchodu nebo po ztrátě blízkých či po jiné velké životní změně, můžou tito noví svatí svou přímlovou pomocí k tomu, aby každý váš den byl naplněn láskou, modlitbou, radostí, pokojem i službou.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory